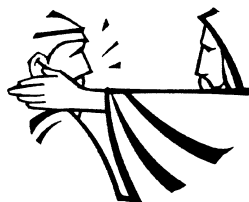

TOLFTE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA DUODECIMA

Text: Matt 12: 33-37. Predikan av Lars Borgström (LFS)

Jesus säger oss idag de allvarliga orden: *"Varje onyttigt ord som människor talar ska de få svara för på domens dag. Efter dina ord ska du frias, och efter dina ord ska du fällas"* (v 36–37). Det är om människors ord denna söndag handlar och dessa kan vara både goda och onda.

MÄNNISKORS ONDA ORD

Det onda bruket av tungan behöver vi inte lära oss, det är liksom medfött. Naturligtvis behöver det lilla barnet lära sig specifika språk för att kunna uttrycka sig, men själva den onda inriktningen har barnet med sig från det onda arv som det genom sina föräldrar fått från Adam och Eva, människosläktets stamföräldrar och de första människorna som föll i synd. Spädbarnet kan redan genom skrik och klagan ge uttryck för vrede och irritation. Människor försöker i allmänhet förklara bort sådant och förnekar det medfödda syndafördärvet. De små barnen vill man gärna se som rena och ofördärvade. Men det är såsom Job säger: *"Kan det komma en ren från en oren? Nej, inte en enda!"* (Job. 14:4).

Spädbarnet kan än så länge inte mer än genom skrik ge uttryck för synden, kan inte utöva våld o.s.v. När en leksak eller nappflaskan tas ifrån det, kan det inte göra annat än att protestera. Men skulle spädbarnet ha en artonårigs kroppskrafter och försöka ta tillbaka det som tagits ifrån det och skänkt det njutning – stackars den människa som ställer sig i vägen och försöker hindra barnet! Sådan är vår mänskliga natur när den får sitt omedelbara uttryck och inte döljs bakom det sociala spel som utvecklas genom uppfostran och interaktion med andra människor.

När ordförrådet utvecklas kan barnet sedan använda ord i det ondas tjänst. Det skall inte förnekas att det finns en naturlig kärlek och tillgivenhet, särskilt till föräldrarna, som barnet lärt sig att älska – men barnets tunga används också till skvaller, lögner, till att skylla ifrån sig och till att mobba andra barn. Det är svårt att förstå hur människor som haft med barn och deras uppfostran att göra kan förneka arvsyndens faktum.

Dessvärre är det så att ingen människa, hur snäll och behärskad hon än kan verka vara, i det långa loppet kan styra sin tunga. Det är omöjligt att undvika synder i ord. Människan begår synder med både tankar, ord och gärningar – dagligen. Jakob skriver: *"Tungan kan ingen människa tämja, ostyrig och ond som den är och full av dödligt gift"* (Jak. 3:8). Och Paulus konstaterar om människorna: *"Alla har avvikit, alla har blivit fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda. En öppen grav är deras strupe. Sina tungor använder de till svek. Huggormsgift är bakom deras läppar. Deras mun är full av förbannelse och bitterhet"* (Rom. 3:12-14). Människans strupe är som en öppen grav, skriver Paulus. Från våra strupar sprider sig lukten av förruttnelse och om vi lite barnsligt tänker oss att Gud befinner sig ovanför oss stiger likstanken upp mot himlen och när den fyller Guds näsborrar väcks Hans vrede.

Låt oss testa vad Paulus skriver på dig genom ett tankvärt tankeexperiment. Jag har ibland tänkt på något jag hörde talas om eller läste för många år sedan. Det sades att alla de ord och läten som utgår från oss sänds ut som ljudvågor ut i luften och sedan vidare ut i atmosfären. De finns alla kvar och lever vidare, de väntar bara på att bli upptäckta. I en framtid där tekniken utvecklats mycket mer än idag skulle det vara möjligt att spåra upp och fånga in alla dessa ljudvågor. Det skulle alltså vara möjligt att snappa upp alla de ord som du har uttalat under hela ditt liv och lagra dem på ett ljudband.

Tänk dig nu vidare att vi här idag, under vår gudstjänst i kyrkan, skulle spela upp allt det du sagt. Skulle du våga ge din tillåtelse till det? Eller skulle du göra allt i världen för att något sådant inte skulle få ske? Jag tror att du skulle skämmas ihjäl, ja sjunka genom golvet vid en sådan händelse! Det må vara hur det vill

med de tekniska möjligheterna att i framtiden kunna genomföra detta, men jag vet att du inte skulle vilja att det skedde. Och detta därför att det sker inför dina medmänniskor! Men tänk då att den allestädes närvarande Guden, den levande och allsmäktige, varje ögonblick inte bara hör alla dina ord utan också ser rätt in i ditt hjärta. Han läser av allt som rör sig av önskingar och hemliga begär i ditt hjärtas djup. Det ligger där alltsammans som en öppen bok under Hans blick. Och en dag, den yttersta, domens stora dag, skall vi ställas till svars för allt vi har använt våra tungor till.

Det är nämligen så enligt Jesu ord, att ”vad hjärtat är fullt av, det talar munnen” (Matt. 12:34). Av frukten känner man trädet. Är det ett gott träd blir frukten god, men ”en ond människa tar ur sitt onda förråd fram det som är ont”. ”Jag säger er”, fortsätter Jesus, ”att för varje onyttigt ord som människor talar, skall de stå till svars på domens dag.” Sedan säger Han till dig personligen: ”Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall du fällas.”

”Efter dina ord skall du fällas”, det låter inte hoppfullt. Du har ju syndat och står därmed med skuld inför levande Gud. Jag vet att du har syndat, eftersom Paulus skriver: ”*Låt det stå fast att Gud är sann och varje människa en lögnare*” (Rom. 3:4). Men nu sade Jesus också att ”efter dina ord skall du frias”. Det låter faktiskt hoppfullt om detta ord fattas på evangeliskt vis. Det finns faktiskt ett Ord som kan frälsa oss från domen och helvetet.

GUDS ORD FRÄLSER OSS

”Efter dina ord skall du frias”. Om dessa ord av Jesus skall fattas på ett lagiskt vis kan ingen människa bli frälst. Om de skulle ha den innebörden att endast den som alltid talat gott, rätt och sant blir friad i domen, ja då kan ingen bestå i domen. Bara om Jesus gäller att ”*sveke fanns inte i Hans mun*” (Jes. 53:9). Men orden om att frias efter sina ord har också en evangelisk, frälsande innebörd.

Jesus har som sagt levt ett gott och alldeles heligt liv. Den som bekänner sig till Honom ikläder sig Hans rättfärdighet och står då alldeles rättfärdig på domens dag. De onda ord som passerat över ens läppar är borttagna, renade i Hans blod. Den ljudupptagning vi tidigare talade om som i en framtid möjligtvis skulle kunna fånga upp alla dina ord blir liksom alldeles utstruken. Jag vet inte så bra hur den moderna tekniken fungerar men ni som fortfarande vet hur kassettbandspelarna fungerade kan föreställa er ett band där allt vad ni sagt från era första ord spelats in. Så trycker vi på knappen för tillbakaspolning och kommer till bandets allra första början. Så trycker vi på play och inspelningsknappen samtidigt och så fylls bandet med ett alldeles nytt innehåll, Jesu egna ord. På kassettbandet finns nu goda, vänliga, välsignande ord och de hårda ord som visserligen också finns – för Jesus var också sträng och talade sanning även när det var obekvämt – är inte uttryck för syndfull ilska utan för helig och berättigad vrede. Raderandet av dina egna ord sker genom Kristi lidande lydnad, då Hans blod strömmade utför Golgatas kors och Han var övergiven av Gud. Påfyllningen av sanning och godhet på bandet är möjlig genom Kristi görande lydnad, då Han uppfyllde lagen i ditt ställe.

Det Ord som frälser dig är Ordet om just detta. När evangeliet når dig och du tar emot det blir du ett frälst Guds barn. Davids fråga ”*HERRE, vem får vistas i ditt tält, vem får bo på ditt heliga berg?*” (Ps. 15:1) kan nu besvaras med att det får *du* göra. Genom tron på Jesus gäller nämligen svaret på Davids fråga dig: ”Den som lever fullkomligt och handlar rättfärdigt, den som talar sanning i hjärtat, den som inte baktalar med sin tunga, inte handlar illa mot sin nästa och inte vanäras sin granne” (Ps. 15:2-3). Ordet har renat dig, precis som Jesus sade till sina lärjungar på skärtorsdagskvällen: ”*Ni är redan nu rena i kraft av det Ord som jag har talat till er*” (Joh. 15:3).

Men nu sade ju Jesus inte: ”Genom *mina* ord skall du frias” utan ”Genom *dina* ord skall du frias”. Men det är just bekännelsen till evangeliet som åsyftas. Paulus skriver i Rom. 10:10: ”Ty med hjärtat tror man och blir rättfärdig och med munnen bekänner man och blir frälst.” När Johannes fick blicka in i Himmelen såg han den stora frälsta skaran som övervunnit satan ”genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord” (Upp. 12:11). Den som bekant Jesus här på jorden skall erkännas av Honom på domedagen.

Amen.